

शिवाजी महाराजांचे आरमारविषयक घोरण -

प्रारंभिक -

छत्रपती शिवाजीराजांनी इरडव्हीने मराठा आरमाराची स्थापना केली. सागरावर आपले वर्चस्व निर्माण केले. त्यामुळे त्यांना भारतीय आरमाराचा जनक (Father of The Indian Navy) म्हणून ओळखले जाते. सन १६७३ मध्ये शिवाजी राजांनी कल्याण - भिवंडीचा प्रदेश काबीज केल्यानंतर त्यांच्या लक्षात आरमाराचे महत्त्व आणि त्याची गरज बघावी आली. पुढील काही वर्षांनी कोकणातील बराचसा मुलुख त्यांनी जी काबीज केला. त्याच वेळी त्यांनी कोकणातील आपल्या रथलेने रक्षण करण्यासाठी आरमार उभारण्यात हटनिव्वले.

आरमार उभारण्यामागील प्रमुख उद्देशः

शिवाजी महाराजांनी पुढील उद्देशासाठी स्वतंत्र आणि सामर्थ्यशाली आरमार निर्माण करण्याचे घोरण स्वीकारले.

१) मिठाचा व्यापार :

शिवाजी महाराजांच्याकडे मिठाचा व्यापारासाठी त्यांना इंग्रजांच्याकडून जहाजे भाड्याने घ्यावी लागत. परंतु अशी जहाजे भाड्याने ते नराजीमे देत कारण मिठाच्या गोण्यामुळे लाकडास छिद्रे पडत. त्यामुळे लाकूड खराब होत असे. तेव्हा आपली स्वतंत्र गलबेत असावीत असे राजांना वाटू लागले.

२) व्यापारास संरक्षण :

शिवकाळात मस्कत, मोन्वा या ठिकाणी शिवरायांची व्यापारी जहाजे असत. शिवाजी राजांचे व्यापारवाढीचे घोरण होते. त्यामुळे सागरवरील आपल्या व्यापाऱ्यांचे संरक्षण व्हावे म्हणून त्यांनी लढाऊ जहाजे बांधून त्यास आरमाराचे बळ देण्याचे ठराविले आणि जगिरीपासून व्यापाराचे संरक्षण केले.

३) लष्करी वर्चस्व निर्माण करण्यासाठी :

महाराजांचे पायदल आणि सामर्थ्यशाली होतेच. पण सागरावर आपले सामर्थ्य निर्माण व्हावे म्हणून त्यांनी आरमार उभारले. त्यामुळे स्वराज्याच्या किनाऱ्यावरील मुलुखाचे संरक्षण करता आले.

४) शत्रूपासून प्रजेच्या संरक्षणासाठी :

जंजीराचे सिद्धी हे मराठ्यांचे कट्टर शत्रू होते. त्यांच्याकडून वारंवार कोकण किनाऱ्यावरील मुलुखास मोठ्या उपद्रव होत असे. ते कोकण किनाऱ्यावरील गोवे आणि शेते लूटून फस्त करत. बऱ्याचदा निःस्पराथ प्रजेला वेढीस धरत. लोकांच्या कल्लेली करत. त्याबरोबर अनेकांना गुलाम म्हणून पकडून नेत. कोकणातील आपल्या प्रजेच्या त्रास कमी करून त्यांच्या

जीवितोचे रक्षण करण्यासाठी महाराजांनी आरमारी सत्तेची स्थापना करण्याचे ठरविले.

5) गिरागीची अनुकूलता:

कोकणची किनाऱ्याची मराठा आरमाराच्या उभारणीसाठी अनुकूल होती. कल्याण - भिवंडी येथे जहाजे बांधण्यासाठी लागणारे सागवान लाकूड मोठ्या प्रमाणात उपलब्ध होते. किनाऱ्यावरिल नैसर्गिक खाड्या आणि बंदरांची अनुकूलता उपयोगी ठरली. कोळी आणि भंडारी या पिढ्यानिपिढ्या राहणाऱ्या दर्यावेदी लोकांचे साहज्य मिळणार होते.

6) पोर्तुगीज कारागिरांची मदत:

आरमार - बांधणीसाठी आवश्यक असणारे कुशल कारागिर महाराजांच्या जवळ नव्हते. पण आरमार उभारणीसाठी त्यांनी कुशल पोर्तुगीज कारागिरांची या कामी मदत घेतली. कल्याण व भिवंडी येथील आरमार बांधणी कारखान्यात 800 पोर्तुगीज कारागिर काम करू लागले. त्यांनी मराठा आरमारातील पाहिली वीस लढावू जहाजे बांधून दिली.

रामचंद्रपंत भमात्य आत्तापत्र या ग्रंथात शिवाजीराजांचे आरमार सिध्दतेचे घोरण विशद करताना असे म्हणतात की आरमार म्हणजे स्वतंत्र राज्याचा लेय. जेथे ज्यास अश्वबळ त्याची पृथ्वी प्रजा आहे. तडवय ज्याच्याजवळ आरमार त्याचा समुह. या करिता आरमार आवश्यकच करणे.

● शिवाजी छत्रपतींच्या आरमाराची व्यवस्था:

1) जहाजांचा आकार:

छत्रपती शिवाजी राजांच्या आरमारातील जहाजांचा आकार ना फार मोठा ना फार लहान न ठेवता ती मध्यम आकाराची असत. याबाबत रामचंद्रपंत भमात्य, आत्तापत्र ग्रंथात म्हणतात की चालीच्या गुशाबा बहुत घोरना बहुत लहान पेशा मध्यम शीतीने सजाव्या तैसीच गलबते करवी घोर बरसे परगात वाच्याविणे प्रयोजनाचेच नव्हते. याचाच अर्थ मोठ्या आकाराची गलबते ही वाच्याविना निरूपयोगी ठरते.

प्रा. जयसिंगराव पवार यांच्या मते मोठी लढाऊ जहाजे बांधण्यासाठी लागणारे तंत्रज्ञान मराठ्यांच्यापाशी नव्हते. असे तंत्रज्ञान देण्यास युरोपीयन लोक फारसे राजी नव्हते. त्यातून महाराजांचे आरमार निर्मिती मागील मुख्य ध्येय शत्रूपासून प्रजेचे रक्षण करण्याचेच होते.

२) जहाजोचे प्रकार :

शिवकाळातील नावीक कामगिरी आणि बांधलेल्या लढाऊ जहाजांच्या प्रकारची बऱ्याच वाढ. मगलू अगदीच गोटकु स्वरूपात माहिती दिली आहे. कृष्णाजी अनंत सभासद महाराजांच्या नावीक कलातील जहाजांची मोठे गुराब, तरांडी, तारु, शिवाड, पगार आणि इतर अशी देतो. मल्हाद रामराव पिटणीस हा बखरकार वरिल यादित काचवा, बघोर आणि पाल या नावांचा समावेश करतो. याबरोबरच मराठ्यांच्या इतिहासाच्या अस्सल साधनांपैकी सिल रान फर्म ह पेगवा यत्तर इतिहास संग्रह आणि मराठ्यांच्या इतिहासाची साधने घालून मराठ्यांच्या आरमारासंबंधी विस्तृत माहिती मिळते.

३) जहाजांची संख्या :

सभासद बखरीत महाराजांच्या आरमारातील जहाजांची संख्या ७०० इतकी, पिटणीस बखरीत ४०० ते ५०० इतकी तर निमगुप्त बखरीत ६४० इतकी दिली आहे. शिवाजी राजांच्या कल्याण भिंवडी येथील जहाजे बांधण्याच्या कारखान्यास इ.स. १६५९ पर्यंत २० गलबताचा ताडा लघार होता. तो पुढे १६६५ पर्यंत ७० आरमारी जहाजांचा लडा बनला. बखरीत दिलेली संख्या गोरसमज निर्माण करणारी आहे. तत्कालीन दंडूज आणि पोर्तुगीज साधनावरून असे दिसले की मराठा आरमारात १५० च्या आसपास जहाजे असतील.

४) आरमार दलांची रचना :

शिवछत्रपतींच्या आरमार दलाच्या रचनेबाबत रामचंद्रपंत अमात्य आदापत्र या ग्रंथात म्हणतात की, प्रत्येक सुभे करवे तर सुभेबास पाच गुराबा पंधरा गलबते करून द्यावी. इतक्याच पुढे सरसुभा करावा. म्हणजेच प्रत्येक आरमारी सुभ्यात (विभागात) १५ गुराबा आणि १५ गलबते त्याला एक सुभा असे म्हणावे. अशाप्रकारे अनेक आरमारी सुभे असत प्रत्येक आरमारी दलावर एका आरमारी अधिकार्याची नेमणूक केली जाई. शिवाजी महाराजांच्या आरमारात मयनाईक आणि दर्यासारंग ही प्रमुख केसे पेढे होती. महाराज मयनाईक या पदावर भंडारी जातीतील तर दर्यासारंग ही मुसलमान जातीतील अधिकार्याची नेमणूक करत. शिवरायांनी आपल्या आरमारावर दर्यासारंग म्हणून दौलतखान यांची नेमणूक केली.

शिवाजी महाराजांनी कोकण किनाऱ्यावरिल कोळी, भंडारी मलबारी इ. जातीजमातील लोकांची खलाशी म्हणून नेमणूक केली. त्यांनी वारिल जातीतील लोकांच्या सांगरी अनुभवाचा, धाडसवृत्तीचा काचदा आरमाराच्या उभारणीसाठी करून घेतला. आरमारात कोळी, भंडारी, गावित, मोड, पाळंदी इत्यादींचा भरणा असे.

५) आरमार बांधणी आणि सागरी किल्ले:

कोकणातील कल्याण - भिवंडी शिवाजीने काबीज केल्यावर आरमार बांधणीचा उद्योग सुरू केला. वसईस जहाज बांधण्यात कुशल अशा कारागिरांच्या मदतीने आपल्या लढाऊ जहाज बांधण्याचा उद्योग सुरू केला. जहाज बांधणीचा उद्योगात तीनशेपळीस पोर्तुगीज कारागिर व बत्तर लोक काम करत. जहाज बांधणीसाठी उपयुक्त बंदरे, सागवान आणि रचानिके आणि रचानिके कारागिर उपलब्ध झाल्याने जहाज बांधणी आणि दुरुस्ती कामाने वेग घेतला होता.

आपल्या आरमाराचे रक्षण होण्यासाठी आणि किनाऱ्या किनाऱ्यावरील स्थानांच्या संरक्षणासाठी विजयदुर्ग, सुवर्णदुर्ग, सिंधुदुर्ग इत्यादी सागरी किल्ले बांधले. सिंधुदुर्ग किल्ल्याच्या बांधकामावर महाराजांनी पाण्यासारखा पैसा खर्च केला. मराठा आरमारामुळे पोर्तुगीज, इंग्रज व सिध्दासारख्या शत्रूंक धाक निर्माण झाली. सन 1667 मध्ये शिवाजीच्या सामर्थ्याबाबत विजयदुर्ग केडी फे याव्हेसेली आपल्या पत्रात नमूद करते की शिवाजीचे नौदलही मला भीतीदायक वाटते. कारण कारण त्यांच्याविरुद्ध आम्ही सुखातीन काश्चाई न केल्यामुळे त्यांनी किनाऱ्यावर किल्ले बांधले आणि आज त्यांच्याजवळ पुष्कळ तारेचे आहेत. पण ही तारेचे मोठी नाहीत.

६) व्यापारी आरमार:

कोकण किनाऱ्यावरील चोल, कुलाबा, ठाणे, राजापूर यासारख्या व्यापारी बंदरे महाराजांच्याकडे होती. या व्यापारी बंदरातून अरब देशाशी व्यापार चाले, अरबी आणि युरोपियन व्यापारी जहाजे कोकणातील व्यापाऱ्यांशी देवघेव करत असत. परकीय व्यापाऱ्यांना लाकुड, पाणी, नारळीचे बारीळे, अन्नधान्य अगदी जीन्स विकत द्यावेत. उबेढेच नेहे तर परकीय व्यापारी जहाजांचे संरक्षण करणे याबाबत आपापत्रात महाराजांनी आपल्या अधिकार्यांना सुचना दिल्या आहेत. परंतु शत्रूची जहाजे जप्त केली जात असत.

० शिव छत्रपतींचे आरमारी घोरा :

रामचंद्रपंत्य भमात्य यांच्या आज्ञापत्रातून महाराजांचे आरमारी विषयक घोरा विशद करता येते त्यातील प्रमुख बाबी पुढीलप्रमाणे:

१) आरमारावर मद लोकांची नेमणूक करावी. तोफा, बंदुका आणि दारुगोळा ठेवावा. होकार्यत्रे असावीत.

२) प्रत्येक सुभ्यात अथवा विभागात पु गुराबा आणि १५ गलबेत असणे.

३) आरमारातील सेवकांचा, अधिकार्यांचा पगार हा मुलुखाच्या उत्पन्नातून आगवावा. तो पेदास्तीतून म्हणजेच बंदरातील व्यापारी मालावरील जकात अथवा उत्पन्नातून देऊ नये. कारण त्यामुळे व्यापाऱ्यांना उपडव होतो. परिणामी त्यांचा व्यापारावर व व्यापारी बेदरार वृद्धपरिणाम होतो.

४) जरसे सोयीचे होईल तसे आरमारी निर्माण करावे. आरमारातील लोकांनी सतत सागरावर रास्त घालून शत्रूचे परिपत्य करावे.

५) सागरी किल्ल्यांवर वर्षेवर दारुगोळा आणि सामान पाठवावे. सदसंख्ये सागरावरील दर्यावर्दी शत्रूची बातमी काढून शत्रूचा मुलुख लुटावा.

६) ज्या व्यापाऱ्यांना परवाना अथवा दिले असेल त्यांच्या जहाजांना ज्या ये करण्यास मुभा द्यावी.

७) विनापरवाद्यांकु परकीय व्यापारी जलजे असल्यास त्यांना लागणारे साहित्य द्यावे. त्यांच्याकडून घोडीबहुत जकात घेऊन त्यांना जाऊ द्यावे.

युद्धप्रसागावेळी सर्वांनी बिकस्त करून एकत्र जमोवे. शत्रूला दमवून त्यांच्याशी लढावे. वाच्यामुळे शत्रू न दमला व भाषणं दमलो तेव्हा आपली गलबेत वाच्यामुळे चालत नसतील तेव्हा भाले बळ केसेही असो.

शत्रूची फळी फोडत फोडत किल्ल्यांचा आश्रय घ्यावा. लांडा व आपल्या लोकांस दगा होईल असे करू नये. शत्रू दमून जेशीस घाला म्हणून एकदम त्याच्यावर व तुडून पडू नये. शत्रूस लोबून ठेवून घेऊन मोफांचा मारा करावा. शत्रू दगाबाज असल्यास त्याजवर विश्वास न ठेवता त्याचे जहाज फोडून टाकावे.

आरमाराचे तळ दरवर्षी वेगळ्या ठिकाणी ठेवण्याबद्दल मुचनी केलेली दिसते. सागरात वादळ होण्यापूर्वी आरमारी बावणी करावी. ती दरवर्षी एकाने सागरी किल्ल्याजवळ अथवा उधडगावर करू नये. कारण शत्रू हा विश्वाभू ठेवण्यास योग्य नसतो.

आपल्या आरमारास लागणारे तले, स्पोट, गेलकाळ्या यासारखे भाकड हुजूर पश्वानगीने शण्याच्या जंगलातून तोडून घ्यावे.

थारीवाय लाकूड विकत घ्यावे.

● महाराजांच्या नाविक दलाची कामगिरी:

- १) शिवाजी महाराजांनी मोठ्या दुरदृष्टीने फारसे राजकीय सामर्थ्य नसताना मराठ्यांचे आरमार स्थापन करून ते मराठा आरमाराचे जनक बनले ही बाब अशेखरानु अभिमानारसपद होय.
- २) शिवाजी महाराजांनी आरमार स्थापन करून कोकणातील प्रजेचे सिध्दी, पोतुगीज व्हरा, बांग्रुच्या आक्रमणापासून रक्षण केले.
- ३) आरमारामुळे चालगाच्या व्यापारास व हिंदी व्यापारी जहाजांना अरक्षण प्राप्त झाले.
- ४) आरमार उभारणीमुळे मराठ्यांची सागरावर सत्ता निर्माण झाली. सागरात फुडून किनाऱ्यावर लागलेल्या जहाजावर व मालावर मराठ्यांना आपला हक्क सांगता येऊ लागला.
- ५) पोर्तुगीज परवान्याशिवाय मराठ्यांची जहाजे, समुद्रावर संपार करू लागली.
- ६) जलदुर्गामुळे मराठ्यांना नाविक दलाचे तळ निर्माण करता आले. परिणामी मराठा नाविक दलाच्या सामर्थ्यात भर पडली आणि त्यामुळे सिध्दी, पोतुगीज, वंगज आरमारावर हात निर्माण झाला.
- ७) आरमारामुळे युद्धमोहिमांमुळे मराठा लष्करास मदत करणे सोपे झाले. त्यांना धव्जध्वज, चक्रगोळा आदीची रसद पोहोचविता आली.
- ८) आरमार स्थापनेमुळे कठिणसमयी आक्रमण घेण्यासाठीचे आणखी एक सुरक्षित ठिकाण महाराजांना मिळाले.
- ९) जलदुर्ग आणि जहाजबंदणीचा उद्योग सुरू केल्याने धनेकांना रोजगार किंवा नोकऱ्या मिळाल्या त्यांच्या दयावर्दीपणात वाढ झाली.